

ללמוד מהריינג'רים

נראה שלריינג'רים יש יותר כוח מחץ בהתקפה מאשר לגדס"רים של צה"ל בשל תורת לחימה משופרת. הגדס"רים יכולים רק להרוויח מלימודה ומיישומה של התורה הזאת

הקדמה

נוכח השיפור העצום בדיוק של החימוש מתלבטים מפקדים בכל מקום - וגם בצה"ל - כיצד רצוי להשיג הכרעה: באמצעות אש בלבד, או באמצעות שילוב של אש ושל תמרון. התמרון משפר מאוד את היכולות להפתיע, להשיג מודיעין, לשמור על היוזמה ולהפעיל

במאמר הזה נסקרים עקרונות התמרון ושיטות התמרון של הריינג'רים - הכוחות המיוחדים של צבא היבשה האמריקני (ה-Army) - ונבחנת מידת התאמתם לכוחות המתמרנים של צה"ל. אימוץ - גם חלקי - של העקרונות ושל השיטות האלה עשוי להגדיל את תחושת הביטחון של מפקדי צה"ל בהפעלת התמרון

לחץ על האויב. לעומת זאת הוא מגדיל את הסיכונים וכתוצאה מכך נפגעה מאוד יכולתו להשיג הכרעה. לעומת זאת הוא מגדיל את הסיכונים וכתוצאה מכך נפגעה מאוד יכולתו להשיג הכרעה. לעומת זאת הוא מגדיל את הסיכונים וכתוצאה מכך נפגעה מאוד יכולתו להשיג הכרעה.

ריינג'רס מצבא ארה"ב בפטרול, עיראק 2007 | הפטרול הוא שיטת תמרון מרכזית של הריינג'רים שמאוד אופיינית להם. הוא משמש אותם הן למשימות מודיעין והן למשימות תקיפה

רס"ן אורן לינצ'בסקי
ראש הלשכה של ראש להק אוויר

טכניקות התנועה של הריינג'רים דומות מאוד לטכניקות התנועה הקיימות בצה"ל. עם זאת, שתי הת-טכניקות של תנועה לקראת מגע מגלמות בתוכן עיקרון מרכזי שייחודי לריינג'רים, ולפיו תמרון מתואם בין כוחות המשנה מייצר רציפות וקצב התקדמות גבוה יותר לכוח כולו

במילים אחרות: אסור להסתפק בטכניקת
אבטחה אחת בכל השלבים של ביצוע
המשימה.

העקרונות האלה, שמשלימים זה את זה, דומים
מאוד לעקרונות הלחימה הקיימים בצה"ל. עם
זאת, בכמה מעקרונות הלחימה של הריינג'רים
ישנה חדשנות מסוימת הן בניסוחם והן באופן
יישומם.

התמרון הבסיסי נשען על שלוש טכניקות
מרכזיות: תנועה מהירה, תנועה מאובטחת
ותנועה לקראת מגע:

תנועה מהירה (traveling) ננקטת כשאין צפי
למגע עם אויב. היא נעשית ברציפות ובליווי
אבטחה מינימלית. יתרונה המרכזי הוא כמובן
מהירותה.

תנועה מאובטחת (traveling overwatch)
ננקטת כשיש סבירות גבוהה למגע עם אויב.
בטכניקה הזאת מתבסס התמרון על כוח
קדומני, שנע קדימה וסורק את השטח, ועל
כוח עיקרי, שמתקדם לסירוגין ומאבטח בכל
פעם את השטח שאליו התקדם. הטכניקה
הזאת מזכירה מבחינות רבות התקדמות
באמצעות חוד כפי שקיימת בצה"ל.

תנועה לקראת מגע (bounding overwatch)
ננקטת לקראת מגע מתוכנן או ודאי עם אויב.
לטכניקה הזאת יש שתי טכניקות-משנה
אפשריות: טכניקה חלופית (alternate)
וטכניקה רצופה (successive).

בטכניקה החלופית שני כוחות נעים באבטחה
הדדית לסירוגין לעבר יעדים שונים. בטכניקה

ולהקנות לצה"ל יותר כוח מחץ גם ביבשה.
במאמר נבחנות שיטות התמרון המרכזיות
של חטיבת הריינג'רים (חטיבה 75) ויישומן
בקרבנות שונים שבהם השתתפה במהלך
ההיסטוריה. בסוף המאמר נכלל פרק יישומי
שבו נבחנת השאלה כיצד היו הריינג'רים
מתמרנים בקרבנות נבחרים במלחמת לבנון
השנייה. מטרת הבחינה הזאת היא להמחיש
את שיטות הפעולה של הריינג'רים.

התמרון אצל הריינג'רים

התמרון אצל הריינג'רים מתבסס על שלושה
עקרונות מרכזיים:

1. **חשאיות (stealth)** היא מרכיב מרכזי
בתמרון. מטרתה היא לשמר את יתרון
ההפתעה ולהקטין את משך המגע עם
האויב. כך מנוסח העיקרון הזה בספר תורת
הקרב של הריינג'רים: "יש לשמור על תנועה
חשאית - כל עוד ניתן - באמצעות ניצול
תנאי השטח, ניצול היתרונות והחזקות של
הכוח וניצול חולשות האויב".² הייחודיות
של העיקרון הזה היא ההבנה שגם החוזקות
של כוחותינו וגם חולשות האויב צריכות
לבוא לידי ביטוי במימושו של עקרון
החשאיות.

2. **פיזור, ריווח (dispersion)**. מטרת העיקרון
הזה היא למנוע פגיעה משמעותית ביכולות
הלחימה של הכוח. בתורת הקרב של
הריינג'רים מודגש שלא רק את הלוחמים
יש לפזר אלא גם את בסיסי האש ומרכיבי
מעטפת נוספים שהם מפעילים: "את כוח
האש יש למקם באופן שמגע עם האויב
בנקודה מסוימת לא יסכן או יעסיק את
כל כוח האש בזמנית". במילים אחרות:
מרכיבי המעטפת צריכים לפעול לפי עקרון
הפיזור - בדיוק כמו הכוחות המסתערים.

3. **אבטחה (security)**. מטרת העיקרון הזה
היא למנוע מהאויב - או להפחית את
יכולתו - להפתיע את הכוח ולגרום לו נזק
משמעותי. כך מנוסח העיקרון הזה בספר
תורת הקרב של הריינג'רים: "יש לשמר
אבטחה מתמדת, אקטיבית ופסיבית,
לאורך כל שלבי המשימה". הייחודיות של
העיקרון הזה היא היותו אקטיבי ופסיבי
בעת ובעונה אחת. כלומר, צריך להיות
מתאם בין שיטת האבטחה לבין הרעיון
המבצעי של התמרון בשלבים השונים.

הרצופה שני כוחות נעים באבטחה הדדית
לסירוגין לעבר אותם היעדים.

שלוש טכניקות התנועה האלה הן הבסיס
לתכנון התמרון במשימה עצמה. את טכניקת
התנועה המתאימה ביותר בוחר בסופו של דבר
המפקד על סמך הערכת מצב שבה מובאים
בחשבון כל הגורמים הרלוונטיים: המשימה,
האויב, השטח, מצב כוחותינו, מזג האוויר וכו'.
טכניקות התנועה של הריינג'רים דומות
מאוד לטכניקות התנועה הקיימות בצה"ל
ואף מתוארות ומוסברות כמעט באותם
המונחים. עם זאת, שתי הת-טכניקות של
תנועה לקראת מגע מגלמות בתוכן עיקרון
מרכזי שייחודי לריינג'רים, ולפיו התמרון חייב
להתבצע מהר ככל האפשר. הרעיון המבצעי
הגלום בהן הוא שבאמצעות תמרון מתואם
בין כוחות משנה ניתן לייצר רציפות בתנועת

הכוח כולו גם לקראת מגע ואף בלחימה עצמה.
מכיוון שהכוח מתקדם כל הזמן באמצעות
התקדמות מתואמת של כוחות המשנה,
מתקבל קצב התקדמות גבוה יותר לעבר היעד.
תמרון מהיר מאפשר להפתיע את האויב בזמן
ומרחב (להגיע ליעדי האויב במהירות מפתיעה
- יחסית לתנאי השטח כפי שהוא מנתח אותם).
נוסף על כך שולל התמרון המהיר מהאויב את

האפשרות להיערך לקראת ההתקפה.
בצה"ל מוכרת תרגולת של חיפוי הדדי בין
חוליות במהלך הסתערות, אבל אצל הריינג'רים
מדובר בחיפוי הדדי של כוחות משנה גדולים
יותר - מה שמייצר רצף משמעותי יותר של
תנועה תוך כדי הלחימה.

טכניקת הפטרול של הריינג'רים

הפטרול הוא שיטת תמרון מרכזית של
הריינג'רים שמאוד אופיינית להם. הוא משמש
אותם הן למשימות מודיעין והן למשימות
תקיפה. הפטרול אצל הריינג'רים מבוסס על
חמישה עקרונות מרכזיים שנוגעים בכל שלבי
המשימה:

1. תכנון פשוט וריאלי.
2. סיור ואיסוף מידע (reconnaissance) או
בקיזור (recon). תפקידו של כוח הסיור
הוא "לאמת את מה שידוע ולגלות את
מה שלא ידוע". אין בכך חידוש, אבל יש
להדגיש שהריינג'רים מתייחסים לסיור
כאל משימה מבצעית מרכזית. הם לא
מסתפקים בתצפית מפקדים מצומצמת

ואשר נקרא Ground Mobility Vehicle (ובקיצור GMV). ההאמר מאפשר קצת יותר מיגון ויכול לשאת נשק כבד יותר - אבל על חשבון המשקל הכולל של הציוד שהוא נושא. הריינג'רים מעדיפים להשתמש בהאמרים בסביבה רוויית איומים, כמו שטחים בנויים בצפיפות, שבהם המיגון חשוב יותר מהמהירות ומהניידות, ולעומת זאת הוא נחשב לפחות מתאים למשימות בשטח פתוח או למשימות ממושכות בגלל הגמישות הפחותה שלו.

לרשות הריינג'רים עומדים גם פיתוחים טכנולוגיים מתקדמים⁵ כמו מערכת האיכון מסוג Grenadier Brat ומזל"טים קטנים המקבילים למזל"ט הטקטי של צה"ל רוכב שמיים.

הריינג'רים בקרב המודרני - הלחימה על סכר חדית'ה בעיראק⁶

בפרק הזה מתואר כיצד מיישמים הריינג'רים את תורת הלחימה שלהם. הדוגמה שנבחרה היא ההשתלטות על סכר חדית'ה שעל נהר הפרת במרכז עיראק ב-2003 במסגרת מלחמת עיראק (Operation Iraqi Freedom). מטרת ההשתלטות הייתה לאבטח את הסכר מפני ניסיון של צבא עיראק לפוצצו כדי להציף את האזור. הממשל האמריקני חשש שסדאם חוסיין יעשה זאת כדי לפגוע בהתקדמות של צבא ארה"ב וכדי לגרום במדינה לתהוה ובוהו ובכך להקשות על האמריקנים לשלוט בה. בהערת אגב יש לציין שהאיום לפוצץ את

את השרידות המדהימה של הריינג'רים אין לייחס, כמובן, רק ליכולת ההתבצרות שלהם. תרומה מכרעת לכך תרמו גם מהירות הפעולה שלהם והיכולות שהפגינו בניהול קרב מודרני כמו הפעלת אמצעי אש רבים ומגוונים, איסוף מידע על האויב וניצולו לגיבוש תוכניות פעולה רלוונטיות

המשמשים אותם צריכים להשתלב בכוח באופן אורגני ולהעצים את יכולותיו בתמרון מהיר (בשטחים שבהם פועלים הריינג'רים), ביכולת אש קטלנית (באמצעות היכולת לשאת את כל כלי הנשק שמפעילים הריינג'רים, כולל מרגמות 120 מ"מ) וביכולת לשאת כמות מרבית של אספקה כדי להגדיל את גמישותו של הכוח ואת עצמאותו הלוגיסטית למשך זמן רב ככל האפשר.

נוסף על כך נדרשים כל כלי הרכב של הריינג'רים להיות יבילי אוויר כדי לאפשר להם להשתלב בקלות במבצעים המבוססים על איגוף אנכי. לריינג'רים יש, כמובן, גם יכולות לבצע איגוף אנכי ללא כלי רכב - באמצעות גלישה ממסוקים (Fast Rope), באמצעות הנחתת כוחות קלים ממסוקי קרב (Little Birds) ובאמצעות צניחה מגובה נמוך ומגובה רב.

רכב נוסף שמשמש את הריינג'רים הוא דגם ייעודי של ההאמר שמאוד נפוץ בצבא ארה"ב

על היעד, אלא מקצים לכך כוח משימה בפיקודו של מפקד משימה מקצועי.

- עקרון האבטחה מיושם בכל המרכיבים הקריטיים שחיוניים למשימה.
- עקרון השליטה בכוח מיושם בכל השלבים של ביצוע המשימה בעזרת שימוש באמצעים כמו שפה משותפת ואמצעי קשר. לפי תורת הלחימה של הריינג'רים, התפקיד המרכזי של השליטה בכוח הוא שימור המוכנות לפעולה מיידית בכל שלבי המשימה.
- השכל הישר (common sense). בספר תורת הקרב של הריינג'רים הם נדרשים לפעול תמיד בהיגיון: "פעל על פי השכל הישר, שמור על עצמאות הפעולה והתעלם מחוסר נוחות או מפחד". זהו עיקרון חשוב שנותן למפקדים מרחב פעולה ומעודד אותם לפעול - בין היתר - לאור הניסיון והידע שצברו ובהתאם לתחושות הבטן שלהם.

ציוד ואמצעי לחימה - אש וניידות

כלי הנשק המרכזיים³ של הריינג'רים מיועדים לתת מענה לטווחי פעולה שונים - מרמת הטווח המיידית של האקדח בחללים צרים ועד למרגמות 120 מ"מ לסיוע אש אורגני. רוב אמצעי הלחימה של הריינג'רים הם תקינים בצבא ארה"ב ומיועדים לשימושם של הכוחות המיוחדים בתנאי שטח קשים ובתנאי מזג אוויר קיצוניים ולכן נדרשים לעמוד בסטנדרטים גבוהים של אמינות. המרגמות, שהן סיוע האש האורגני של הריינג'רים, יכולות להיות מותקנות על כלי רכב ייעודיים.

הרכב המרכזי⁴ של הריינג'רים מבוסס על שלדת לנדרובר מסדרת ה-110 ונקרא Ranger Special Operations Vehicle (ובקיצור: SOV). זהו רכב הסיוע/תקיפה הקל שלהם שיתרונותיו הם בראש ובראשונה מהירותו, כושר העבירות שלו וכושר הנשיאה המשופר שלו. את הרכב ניתן להוביל במטוסי תובלה ובמסוקים, ומותקנים עליו כלי נשק שונים כמו מקלעים ומשגרי רימונים.

ברמת הגדוד ישלימו את הסדר"כ הזה גם כמה אופנועי סיוע מסוג קוואסאקי וכלי רכב ייעודיים נוספים כמו לנדרוברים שהוסבו למשימות רפואה.

על פי התפיסה של הריינג'רים, כלי הרכב

הריינג'רים - תעודת זהות

הריינג'רים הם חטיבה (רג'מינט) בצבא היבשה של ארה"ב (ה-ARMY). יחידת ריינג'רים פעלה כבר במאה ה-18 לצד הבריטים במלחמתם נגד הצרפתים בצפון אמריקה, אך פסקה מלהתקיים לאחר תום המלחמה. יחידת הריינג'רים במתכונתה הנוכחית הוקמה ב-1941, במהלך מלחמת העולם השנייה. היחידה כוללת שלושה גדודים ומונה בסך הכול כ-2,000 חיילים. המפקדה שלה ממוקמת בפורט-בנינג במדינת ג'ורג'יה בארה"ב. הייעוד של הריינג'רים, כפי שהגדירו גנרל קרייטון ויליאם אברהמס (שעל שמו נקרא טנק האברהמס) בעת הקמת היחידה מחדש, הוא להיות "יחידת החי"ר הקלה הטובה בעולם שתקבע את רף המצוינות לכל הצבא"⁷. ייעוד הריינג'רים כיום הוא לשמש כוח התערבות מהיר. הם נדרשים להגיע לכל זירה בעולם בהתרעה של 9 שעות בלבד.

הריינג'רים כפופים למפקדת הכוחות המיוחדים של ארה"ב (SOCOM). אימוני הריינג'רים נחשבים לקשים ביותר בצבא ארה"ב ונערכים בשטחי אימון שבהם שוררים תנאי מזג אוויר קיצוניים - מהמדבר ועד האזור הארקטי. במסגרת האימונים עוברים הריינג'רים הכשרות מיוחדות כמו צניחה מגובה רב, נחיתה מהים, לחימה בקבוצות קטנות, לוחמה בשטח בנוי (לש"ב) והישרדות.

ריינג'ר במשימה בעיראק, 2009 | בכמה מעקרונות הלחימה של הריינג'רים ישנה חדשנות מסוימת הן בניסוחם והן באופן יישומם

ב-14 לנדורברים ייעודיים של הריינג'רים וב-4 האמרים. כוח האש שלהם כלל שתי מחלקות צלפים, מגוון מקלעים ו-2 מרגמות 120 מ"מ. כמו כן כלל הכוח קצין סיוע אווירי וקצין סיוע ארטילרי להכוונת אש אווירית וארטילרית למקרה הצורך.

הפעולה החלה בתנועה לילית רכובה של 31 ק"מ מנקודת ההיערכות ועד פאתי היעד. התנועה הרגלית הראשונית, לאורך כ-2 ק"מ, לשטח השולט ממערב לאתר, נעשתה ללא כל התנגדות. כוח החיפוי התמקם בנקודה המתוכננת. הכוח תיצפת על האתר והופתע מגודלו ומהמבנה המורכב שלו.

אחת המחלקות נכנסה לסריקה של בניין שולט בפאתי היעד, ולאחר טיהורו דילג חלק מהרתק לגג הבניין כדי לספק סיוע קרוב יותר להמשך הטיהור. מפקד הכוח הקפיד על מיקום הרתק בשתי נקודות נפרדות לפי עקרון הריינג'רים (dispersion) וקידם אותו מגזרה לגזרה ככל שהתקדמה הלחימה ולקראת היעדים הבאים.

אם הנדס"רים יאמצו את עקרונות הלחימה של הריינג'רים, הם ישינו קפיצת דרך משמעותית ביכולותיהם. זה חשוב במיוחד על רקע הכוונה להקים עוצבות - כמו האוגדות הקלות - שיפעלו לפי העקרונות הבסיסיים של הריינג'רים: מהירות וניידות

היכולת לשנות משימה במהירות כה רבה מעידה על הגמישות ועל הרב-גוניות של הריינג'רים. מדובר היה במעבר חד ומהיר ממשימה בשטח פתוח (איתור שדה תעופה) למשימה בעלת אופי שונה לחלוטין: תקיפת יעד בנוי (השתלטות על סכר חדית'ה).

להשתלטות על הסכר התלוו שתי משימות משנה: השתלטות על שטחים שולטים ממערב לסכר לאבטחת המרחב וכניסת גל שני של כוחות סריקה לטיהור ולהשלמת ההשתלטות על האתר.

הסד"כ של הכוח מנה 154 לוחמים, ואלה נעו

סכר חדית'ה מאוד אקטואלי גם בימים אלה: בתחילת ספטמבר 2014 נמסר שהאמריקנים תוקפים בסביבתו מטרות של דאע"ש כדי למנוע מלוחמי הארגון להשתלט עליו ולגרום להצפות נרחבות.

ב-29 במרס 2003 קיבל הגדוד השלישי של הריינג'רים את המשימה לאתר שדה תעופה קדמי במערב עיראק כדי שישמש בסיס קדומני לפעילות הכוחות האמריקניים. מטה הגדוד תיכנן את הפעולה, ובלילה דילג הגדוד לנקודת היערכות בקרבת היעד. עם הגעתו לנקודת ההיערכות קיבל הגדוד הודעה שמשימתו שונתה:⁸ להשתלט על סכר חדית'ה בעקבות התחזקות ההתרעה על האפשרות שצבא עיראק יפוצץ אותו. פקודת המבצע החדשה כללה הערכה שביעד נמצאים 100-200 חיילי אויב, כמה כלי רכב משוריינים, ובהם טנקי T-55 וכ-50 כלי נשק נגד מטוסים.

תכנון המשימה החדשה נמשך כארבע שעות - לרבות הורדת פקודות לכוחות המשימה.

שלאחר מכן. חלקו האחר של הגדוד עסק ביום הלחימה הראשון בכיבוש חלקו המזרחי של הסכר. במהלך רוב יום הלחימה השני עסק כל הגדוד בהדיפת מתקפות הנגד של העיראקים. ביום הלחימה השלישי נאלצו הריינג'רים להתמודד עם איום חדש: אש תותחים שירו העיראקים מעומק הגזרה. הכנסתה של ארטילריה כבדה יצרה איום משמעותי יותר מאש המרגמות שאיתה התמודדו עד אז. ביום הרביעי ללחימה נסוגו הכוחות

הלילה. לכן לקראת רדת החשיכה הם מיקמו בחשאי כמה מארבים קדמיים של חוליות קטנות. הכוחות העיראקיים נעו בחסות החשיכה בתנועה מנהלתית עד למרחב שבו חשבו שיפגשו את הריינג'רים, אבל זכו ל"קבלת פנים" קטלנית כ-800 מטרים לפני כן מהמארבים שהציבו הריינג'רים. דפוס הפעולה הזה של בסיס אם חזק ששלח מארבים קדומניים מזכיר את טכניקת הלחימה של הריינג'רים ביער הורטון (ראו מסגרת). הריינג'רים חזרו על הדפוס הזה גם ביומיים

לאחר שהרתק השלים את התמקמותו בשטחים השולטים בחלקו המערבי של אתר הסכר, ניתנה הפקודה לכוח המרכזי - שהמתין בנקודת הכינוס בפאתי היעד - להיכנס פנימה בתנועה רכובה.

ההתנגדות המשמעותית הראשונה הייתה אש נק"ל, מרגמות ו-RPG שנפתחה על אחד מכוחות המשנה שנע על כלי רכבו בין יעדים בתוך האתר. מיד לאחר מכן נפתחה אש מרגמות מעשרה יעדים שונים על הגבעה השולטת שבה התמקם רוב כוח החיפוי.

עוצמת האש של העיראקים אילצה את הריינג'רים לעבור במהירות לקרב הגנה - בהתאם לעקרונות הגמישות, שלפיו יש לעבור במהירות מצורת קרב אחת לצורת קרב אחרת בהתאם לנסיבות.

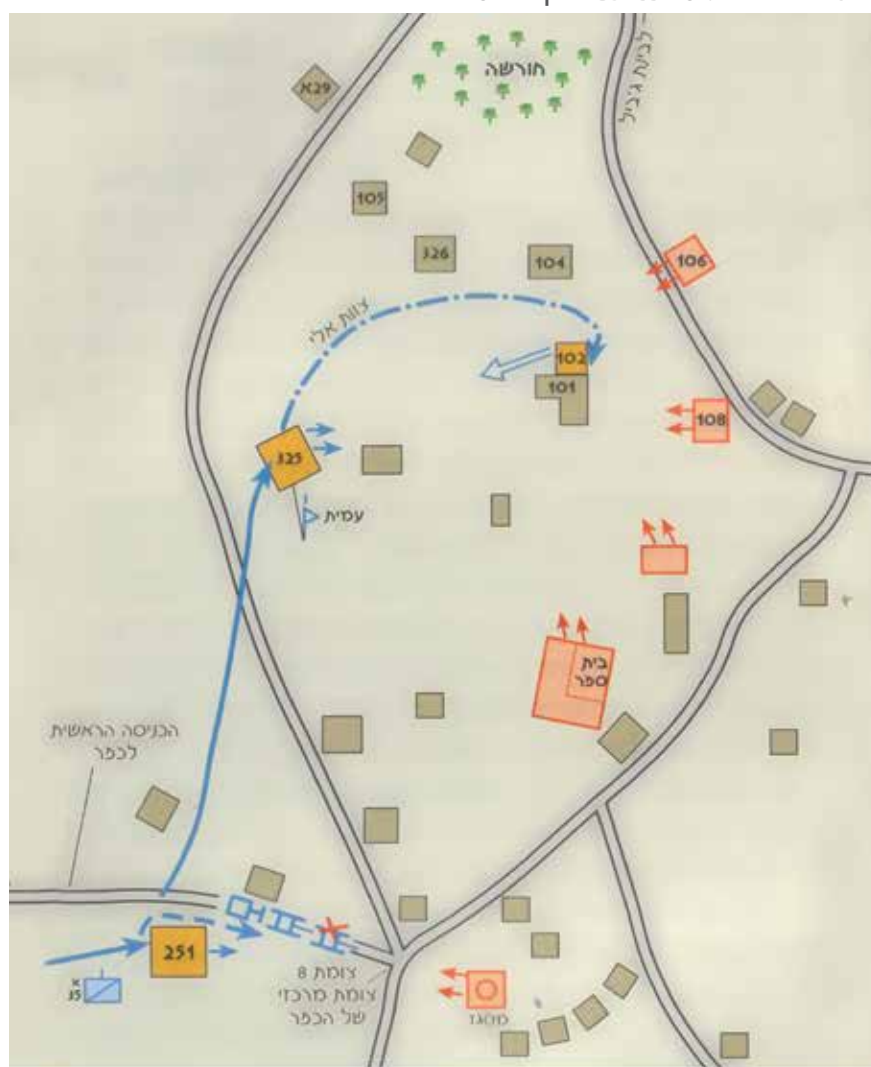
הריינג'רים השיבו באש מהרתק המפוצל והזעיקו סיוע אווירי. לאחר קרב רצוף שנמשך ארבע שעות עלה בידם לדחוק את האויב מעט אחורנית, אולם כאשר האיד הבוקר, התברר לריינג'רים שהמרחב הבנוי של הסכר מחובר לביצורים רבים בעומק המרחב המדברי - עד לקצה טווח התצפית. כל היעדים המבוצרים הוגדרו יעדי CAS (ראשי תיבות של Close Air Support - סיוע אווירי קרוב) לקראת תקיפתם מהאוויר.

הכוח העיראקי יצא להתקפות נגד גלים-גלים. כל גל תקף את הריינג'רים ונסוג חזרה ליעדים המבוצרים שבעומק השטח. מאחר שכל אחת מההתקפות העיראקיות עברה דרך שני יעדים שזכו לסימון CAS 1 ו-CAS 2, הבינו הריינג'רים שמדובר בנקודות מפתח, והן הופצצו מהאוויר במשך כל הימים שבהם נמשכה הלחימה על הסכר.

לקראת כל התקפה - שבה השתתפו 50-100 לוחמים עיראקים - הם התארגנו בשטחי ההיערכות שהיו כ-8 ק"מ מקו המגע. הריינג'רים זיהו עד מהרה את דפוס הפעולה הזה של העיראקים וניסו לשבשו באמצעות ירי של פגזי מרגמות 120 מ"מ לעבר שטחי ההיערכות שלהם. האש הזאת פגעה באופן משמעותי ביכולתם של העיראקים לרכז את כוחותיהם וסיכלה רבות מהתקפותיהם בעודן באיבן.

במהלך יום הלחימה הראשון מיפו הריינג'רים את נתיבי ההתקדמות של הכוחות העיראקיים וצפו שההתקפה שלהם תתעצם לקראת

תרשים 1: לחימת גדס"ר 35 בכפר מרון א-ראס⁹

אש אויב →
 אש כוחותינו →
 טנק שנפגע
 דחפור
 מ"פ

השלטות על בתים בתחילת הסרב
 חילוץ טנקיסטים שנפגעו
 צוות אלי משתלט על בית 102
 היחלצות ללוחמים

⁹ המפה מובאת באדיבות המאייר אבינדור אורגד והוצאת מודן

הטנקים, שנכנסה לכפר מהצומת המרכזי (צומת 8), נפתחה עליה אש מהמסגד. הטנקים הסתבכו בלחימה, וכוחות של הפלס"ר קיבלו הוראה לצאת למבצע חילוץ. אולם לוחמי הפלס"ר היו מפוזרים על שטח גדול, ורק חלק מהכוח השתלב במבצע החילוץ.

בשלב מסוים ניתק החזבאללה מגע לחלקו המזרחי של הכפר. הכוח הצפוני של הגדס"ר ניתח את הירי של החזבאללה והחליט לשפר עמדות. אולם הדילוג הסתבך, והכוח נקלע למארב. נורתה לעברו אש כבדה, והוא נאלץ להילחם כשהוא לא מבוצר כראוי בתים ומפוצל בין יעדים לא מתוכננים.

אחד הלוחמים (יוני בבית 102) נטל פיקוד על הכוח הקטן שהיה עימו ושהתפצל מהכוח המרכזי וניהל מבצע חילוץ מהבית המותקף לבית צפוני יותר. במהלך החילוץ הזה השיג הכוח מכשיר קשר פעיל של החזבאללה, וזה הפך ל"שובר שוויין" בקרב: הוא איפשר לכוח להבין לעומק את מהלכי האויב בהמשך הקרב, לתקוף אותו באמצעות נשק מדויק של הגדס"ר ושל כוחות סיוע נוספים - בעיקר מסוקים. התוצאה הייתה שהחזבאללה ספג אבדות, הוכרע ונסוג. הירי מהכפר של אש תולות מסלול פסק כמעט כליל כבר במהלך הקרב מכיוון שלוחמי החזבאללה היו עסוקים בעיקר בלחימה. אבדות הגדס"ר היו שלושה פצועים בלבד בכוח הטנקים.

למרות הישגיו של הגדס"ר בלחימה במרון א-ראס עולות מתיאור הקרב שלוש שאלות קשות:

- מה היה קורה אילולא נתפס מכשיר הקשר של החזבאללה? עד לאותו השלב בקרב היה הכוח עסוק בעיקר בהגנה על עצמו והיה מפוצל בין כמה יעדים בלי שהכוחות המפוצלים יכלו לסייע אלה לאלה באופן הדדי. היוזמה הייתה לחלוטין בידי החזבאללה (עד לשלב שבו נתפס מכשיר הקשר), והגדס"ר עסק בעיקר באלתורים שונים שכמעט כולם נכשלו.
- מדוע מלכתחילה לא דבק מ"פ הסיוע בתוכנית המקורית ומעל לכל - מדוע לא המתין להתמקמות פלוגת הטנקים שאמורה הייתה לשמש כוח חיפוי?
- מדוע תימרון הגדוד היישר למרכז הכפר ודרך צמתים מרכזיים בו (איפה התחבולה?) והאם תיכנן בכלל לכבוש את הכפר או רק

בתחום הגמישות הפגינו הריינג'רים במלחמת עיראק התקדמות מרשימה לעומת מלחמת העולם השנייה שבה הם נזקקו לעיתים לחודשים ארוכים של תכנון ושל הכנות לפני יציאה למשימה חדשה

כמו כן הפגינו הריינג'רים רמת ביצוע גבוהה ביותר - למשל בתחום ההתבצרות בהגנה - מה שהקנה להם שרידות ועמידות. אלה באו לידי ביטוי בשיעור האבדות הנמוך להפליא למרות הלחימה האינטנסיבית שנמשכה שבוע ימים ושבמהלכה התניידו הריינג'רים רק בכלי רכב בלתי משוריינים בסביבה רוויית נ"ט וארטילריה מסוגים שונים.

אולם את השרידות המדהימה של הריינג'רים אין לייחס, כמובן, רק ליכולת ההתבצרות שלהם. תרומה מכרעת לכך תרמו גם מהירות הפעולה שלהם והיכולות שהפגינו בניהול קרב מודרני כמו הפעלת אמצעי אש רבים ומגוונים, איסוף מידע על האויב וניצולו לגיבוש תוכניות פעולה רלוונטיות.

צה"ל לעומת הריינג'רים

כיצד לחמה סירת הצנחנים (של חטיבה 35) במרון א-ראס¹¹

רקע: ב-19 ביולי 2006 קיבל הגדס"ר את המשימה להשתלט על חלקים מהכפר מרון א-ראס. היה זה שינוי משימה בהול - מה שהותיר לכוח התארגנות של שעות ספורות בלבד. מרון א-ראס נמצא במרחק של 1,400 מטר מהגבול ושולט על יישובים ישראליים אחדים. הכפר היה מתחם חשוב של החזבאללה, וממנו - ומסביבותיו - נורו לעבר שטח ישראל טילים ופצצות מרגמה. הגדוד כלל פלוגת סיוע, פלוגת הנדסה ופלוגת טנקים מוקטנת. על פי התוכנית שגובשה אמורות היו פלוגות הסיוע וההנדסה לכבוש חלקים מהכפר, ועל פלוגת הטנקים הוטל לסייע להן.

המהלכים העיקריים: כוחות הנדסה התקשו לפרוץ את שדה המוקשים במעבר הגבול, ולכן החליט מ"פ הסיוע - לאחר שנוצר עיכוב משמעותי בלוחות הזמנים - לא להמתין לחיפוי הטנקים. פלוגת הסיוע החלה אפוא להשתלט על בתים בפאתי הכפר, ובתחילה לא נתקלה בבעיות כלשהן.

לאחר הצטרפותה המאוחרת של פלוגת

העיראקיים לעיר הסמוכה, אולם המשיכו להנחית אש ארטילרית כבדה על הריינג'רים: במהלך היום נחתו יותר מ-400 פגזים בשטח הסכר, והריינג'רים מצאו לעצמם מחסות בעמדות מבוצרות שנטשו המגינים העיראקים. דפוס ההתבצרות הזה, המבוסס על ניצול מיטבי של הקיים בשטח, אינו חדש. באופן דומה פעלו הריינג'רים בקרבות במלחמת העולם השנייה.

במקביל המשיכו קציני הסיוע האווירי¹⁰ לכוון מטוסי תקיפה לעבר בסיסי האש העיראקיים. גם בשלושת הימים שלאחר מכן הייתה הלחימה סטטית למדי ובאה לידי ביטוי בעיקר בחילופי אש. הריינג'רים עסקו בעיקר בהכוונת המטוסים נגד יעדים של הכוח המגן העיראקי וכך שחקו בהדרגה את כוחו.

במהלך אחת ההפוגות פשטה פלוגה של הריינג'רים על היעדים CAS 1 ו-CAS 2, ואז התברר כי היו בהם בונקרים שהכילו תחמושת ואספקה. בעקבות הפשיטה הבינו האמריקנים מדוע בכל התקפה ובכל נסיגה של הכוחות העיראקיים הם הקפידו לעבור דרך שני היעדים האלה.

לאחר שבוע לחימה השיגו הריינג'רים שליטה מלאה על היעד. במהלך הלחימה - ובעזרת סיוע אווירי אינטנסיבי - הרגו ושבו הריינג'רים כ-230 לוחמים עיראקים, פגעו בעשרות כלי רכב, כולל כמה טנקים, שיתקו 14 כלי נשק נגד מטוסים, השמידו 28 קני ארטילריה 155 מ"מ וכ-80 מרגמות, חשפו 8 בונקרי תחמושת ביעד, פגעו בכלים ימיים מזדמנים (שפעלו באגם שממערב לסכר) וטיהרו 18 מבנים בתוך היעד.

על אף האש הכבדה שירו העיראקים - ובכלל זה אש ארטילרית ואש נ"ט - היו אבדות הריינג'רים קלות: פחות מ-10 פצועים (4 מהם קשה) מתוך הכוח שמנה 154 לוחמים.

במהלך הקרב יישמו הריינג'רים רבים מעקרונות הלחימה שלהם: ניידות, פעולה עצמאית, דבקות במשימה וגמישות: הם לא התקשו לעבור במהירות ממשימה אחת למשימה שונה לחלוטין. יש לציין שבתחום הגמישות הפגינו הריינג'רים במלחמת עיראק התקדמות מרשימה לעומת מלחמת העולם השנייה שבה הם נזקקו לעיתים לחודשים ארוכים של תכנון ושל הכנות לפני יציאה למשימה חדשה.

להשיג בו שליטה מקומית כלשהי?

כיצד היו פועלים הריינג'רים במרון א-ראס?

אילו הוטלה על הריינג'רים המשימה לכבוש את מרון א-ראס, הם היו, קרוב לוודאי, מתלבטים בין שתי דרכי פעולה אפשריות (דפ"א):

דפ"א א': לחימה בתוך הכפר בשילוב עם חיפוי של השריון

בשלב התכנון היו הריינג'רים שמים את הדגש

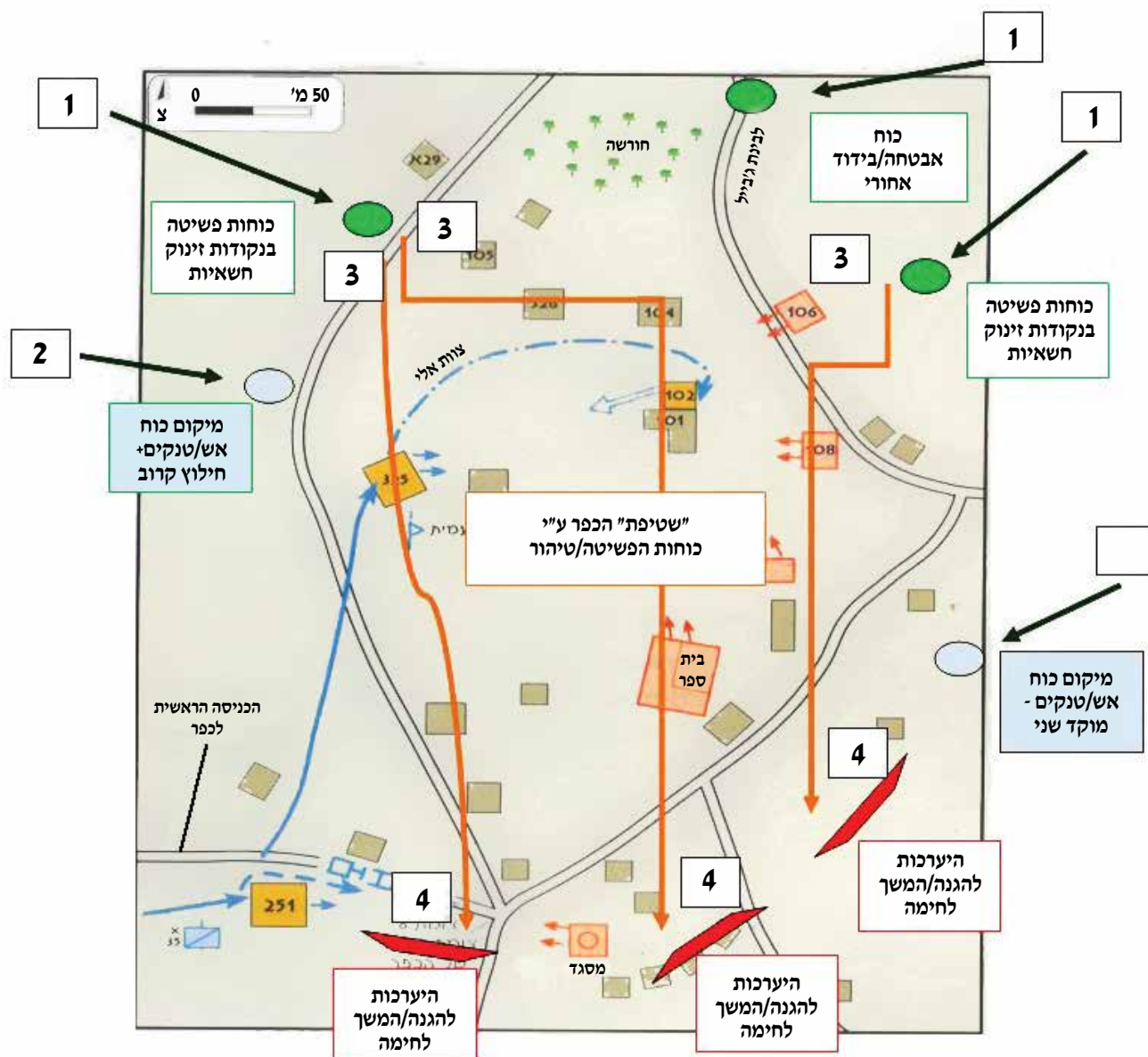
יעדים נבחרים בתוך הכפר. את הכוח המרכזי הם היו מפצלים לשניים כדי להגדיל את השטח שביכולתו לכסות באש וכדי לשפר את השרידות שלו במקרה של ספיגה (עקרון החפיזור - dispersion).

את הטנקים היו הריינג'רים מכניסים לתוך הכפר רק בשלב מאוחר יותר, לאחר שהיו מתמקמים בעמדות הזינוק הקדמיות, מתוך הנחה שהכניסה היא רועשת ועלולה להתגלות, דרך נוספת להפעלת הטנקים שהייתה נשקלת,

על הצורך להשיג הפתעה - באמצעות פריצה פנימה מהאגפים או מהעורף ובאמצעות תנועה חשאית לעבר עמדות זינוק קדמיות בפאתי הכפר (שלב 1 בתרשים 2). התנועה החשאית היא מימוש של עיקרון מרכזי של הריינג'רים - עקרון החשאיות (stealth).

בשלב שלאחר מכן (שלב 2 בתרשים 2) היו הריינג'רים ממקמים את כוח החיפוי (הטנקים) בנקודות נבחרות מחוץ לכפר על סמך ניתוח של יכולותיהם לכסות מהן

תרשים 2: דפ"א א' - הריינג'רים במרון א-ראס

כיבוש גבעה 400 ביער הורטגן - 7 בדצמבר 1944

בין 19 בספטמבר 1944 ל-10 בפברואר 1945 התנהלה המערכה ביער הורטגן בין צבא גרמניה לצבא ארה"ב. זו הייתה המערכה הממושכת ביותר על אדמת גרמניה במלחמת העולם השנייה ואחת הארוכות ביותר במלחמה כולה. בנובמבר 1944 הוכנסו למערכה הריינג'רים. הם הגיעו לזירה 9 שעות בלבד לאחר קבלת הפקודה הודות לכושר הניידות הגבוה שלהם.

זמן קצר לאחר שהגיעו לחזית ספגו הריינג'רים הפגזה כבדה, אך אבדותיהם היו קלות יחסית משום שהם הספיקו לחפור שוחות עמוקות (fox holes) שהגנו עליהם. הטיווח הגרמני המדויק התאפשר בעיקר הודות לשליטתם בנקודות תצפית גבוהה שכונתה "גבעה 400". ב-6 בדצמבר 1944 הוטל על גדוד 2 של הריינג'רים לכבוש את הגבעה לאחר שכשלו מאמצייהם של כל הכוחות הקודמים שנשלחו לכבוש אותה. המג"ד חילק את הגדוד לכוח תוקף שיעלה על הגבעה, לכוח חיפוי שיתמקם בבסיסה, לכוח חסימה שייערך על כביש הגישה לגבעה ולכוח עתודה ואש (מרגמות 81 מ"מ) שהתמקם בעיר הסמוכה. החלוקה הזאת ממחישה את טכניקת ההתקפה של הריינג'רים שמיושמת במידה רבה גם היום.

ההתקפה החלה ב-08:30 בבוקר 7 בדצמבר, לאחר שלוחמי הכוח התוקף התגנבו לעמדות זינוק במהלך הלילה. הריינג'רים ויתרו על הרעשה מקדימה של היעד כדי לא לחשוף את כוונתם לתקוף - מהלך חריג מאוד במלחמת העולם השנייה. הכוח התוקף התפצל לשלושה כוחות-משנה, ואלה טיפסו על הגבעה במהירות וברציפות. במהלך הטיפוס נפגעו המפקדים של כוחות המשנה, ואת מקומם תפסו במהירות סגניהם בלי להפסיק את רציפות ההתקפה. כבר אז ידעו הריינג'רים לבנות עומק פיקודי כדי שאובדן מפקדים לא יגרום לשיתוק היחידות.

בתוך 35 דקות הגיעו הכוחות התוקפים לעמדות מפתח בראש הגבעה ולאחר שעה סיימו את כיבושה ונערכו להגנה לקראת התקפת-נגד גרמנית. זו אכן התקיימה לאחר זמן קצר, אך נהדפה הודות להתבצרות המהירה של הריינג'רים בנקודה שכבשו והעמידה העיקשת שלהם.

כנראה, היא הנעתם מחוץ לכפר - בלי שיתגלו לכוחות חזבאללה שבתוכו. מטרתו של תמרון רועש כזה היא לגרות את לוחמי החזבאללה לצאת מעמדותיהם ולאסוף מידע על האיום הזה. אגב כך היו אנשי חזבאללה עצמם נחשפים ומותקפים.

התמרון בלחימה על פי הדפ"א הזאת היה מתבסס על "שטיפת" הכפר, שבעקבותיו היה בא טיהור מהיר ושיטתי שלו (3 בתרשים) באמצעות כוחות קטנים וקטלניים. כל כוח כזה היה מקבל עצמאות מרבית ואישור להתקדם ככל יכולתו בלי קשר להתקדמות של הכוחות האחרים. מטרת תמרון כזה היא להשלים מעבר מהיר ורצוף לכל רוחבו ואורכו של הכפר כדי להשיג פגיעה מרבית ביעדים במהלך הלחימה. במקרה שהיו מתגלים מוקדי התנגדות משמעותיים, הם היו מטופלים באמצעות ריכוז מאמץ של כמה כוחות משנה סמוכים ושל כוח השריון. כל כוח פשיטה היה מסייע - בהתאם לצורך - לכוחות הפשיטה הסמוכים לו ולחלופין היה מסתייע בהם. להגברת היכולת להעניק חיפוי הדדי היו הכוחות נעים לקראת המגע לסירוגין (bounding overwatch). הכוח היה מסיים את ההתקפה בהיערכות להגנה בנקודות המפתח השולטות על השטח המטוהר (4 בתרשים).

לאחר סיום הטיהור הראשוני היו הריינג'רים עושים תחקור ראשוני של הפעולה ומגבשים תמונת מצב בנוגע לאויב: עד כמה הוא נפגע, והיכן הוא עדיין ערוך. בעקבות גיבושה של תמונה כזאת ייתכן שהייתה מתקבלת החלטה על טיהור רוחבי נוסף של הכפר ועל התמקדות בנקודות ההתנגדות שלא טופלו או טופלו באופן חלקי בלבד במהלך הטיהור הראשוני.

דפוס פעולה כזה מחייב כוחות נוספים - מעבר לכוח הפשיטה - שצריכים להיערך במעטפת החיצונית של הכפר כדי לחסום צירים שבהם יכול האויב להניע תגבורות (בהתאם לעקרונ האבטחה - security) וכדי לחלץ במקרה הצורך נפגעים מתוך הכפר באמצעות צוותי חילוץ ייעודיים. כוח החילוץ יכול לשמש גם עתודה ללחימה בתוך הכפר, למשל אם כוח הפשיטה מסתבך או סופג אבדות רבות או אם יש כוונה להחיש את קצב הפעולה.

הדפ"א הזאת מבוססת על תנועה מהירה ועל פיצול הכוח ליחידות קטנות רבות כדי לאלץ את האויב להתמודד בעת ובעונה אחת עם

הכוח הקרוב ביותר בצב"ל באופיו לריינג'רים הוא הגדס"רים של חטיבות החי"ר השונות. כמו הריינג'רים, גם הגדס"רים מקבלים את כוח האדם האיכותי ביותר ואת אמצעי הלחימה המתקדמים ביותר

חזיתות רבות. המהירות והפיצול עשויים אפוא ליצור אפקט של הלם. דפוס הפעולה הזה מזכיר את הפעולה המהירה והמפתיעה של הריינג'רים בלחימה בגבעה 400 ביער הורטגן במלחמת העולם השנייה (ראו מסגרת).

לדפ"א הזאת יש גם מגרעת: היא מנוגדת לעיקרון של ריכוז המאמץ. אולם הטכניקה של פשיטות חוזרות ונשנות ושל ניתוח מצב האויב לאחר כל פשיטה לשם מיקוד המאמץ במוקדי ההתנגדות שלו מפצה במידה רבה על היעדרו של המאמץ המרוכז.

דפ"א ב': הקמת מאחזים קדמיים (חשאים) מחוץ לכפר וביצוע סדרה של פשיטות מהירות

- ובעקבותיהן נסיגה מיידית למאחזים

שיטת הפעולה הזאת מזכירה את שלב הלחימה הראשון ביער הורטגן במלחמת העולם השנייה: הריינג'רים התבצרו ביעדים הקרובים לכפר, ערכו סיורים ופשיטות סער קטלניות ומהירות ומיד לאחר מכן נסוגו חזרה ליעדים המבוצרים. האפקטיביות של שיטת הפעולה הזאת מותנית ביצירת רצף של פגיעות יעילות במספר רב של יעדים כדי ליצור את האפקט של "מסת עקיצות שמחדירות כמות מספקת של רעלים כדי לסכן את חייו של המותקף". מימוש הדפ"א הזה מצריך את היכולת לפצל את הכוח המרכזי למספר רב של כוחות פשיטה קטנים כדי שניתן יהיה להשיג את המסה הרצויה של עקיצות ואת רצף הפשיטות הנדרש.

הדפ"א הזאת מבוססת על מיקום שני

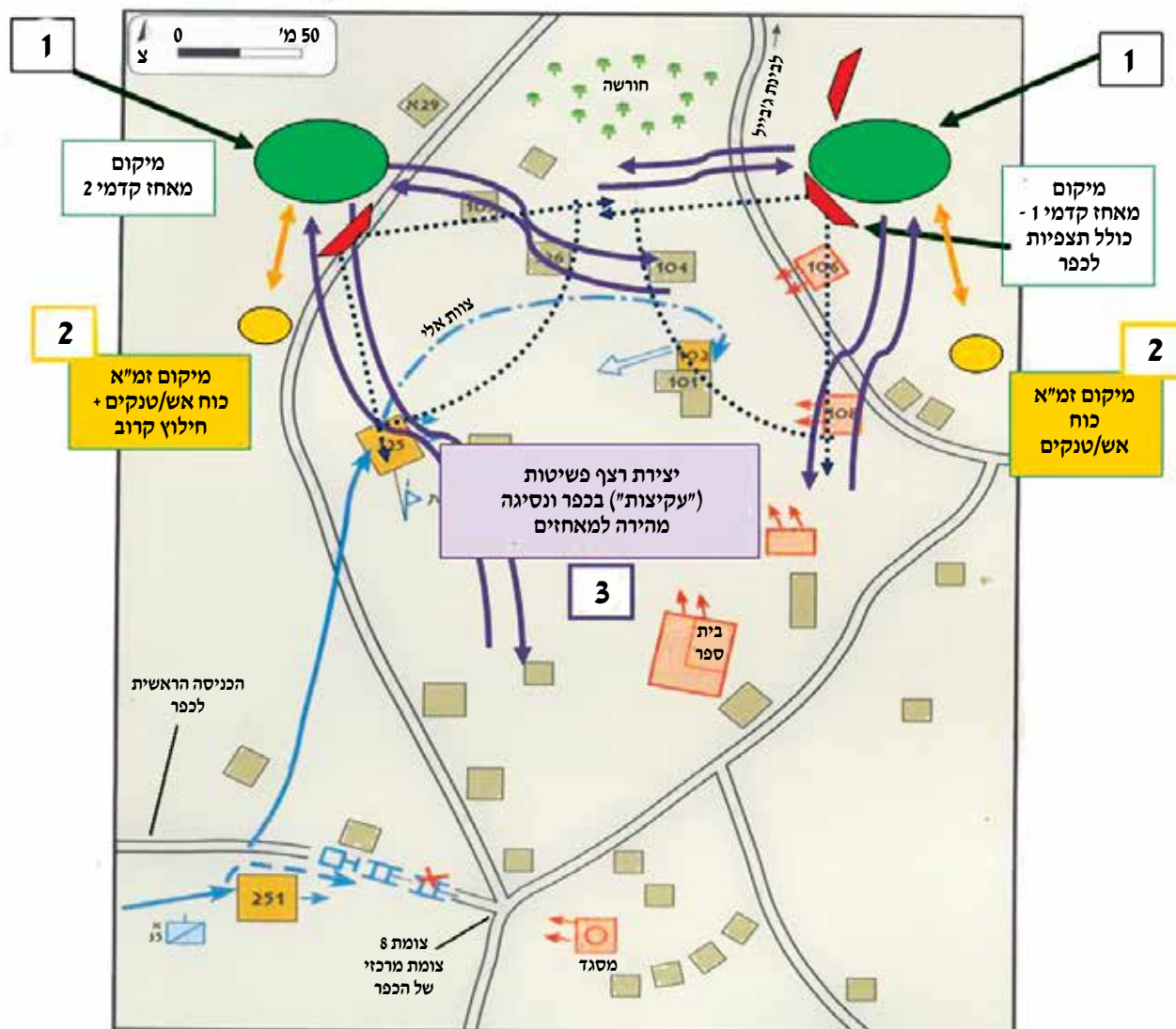
ליעדים נבחרים בכפר, טיהורם ונסירה מהירה למאחזים. כוח השריון ומרכיבים נוספים ייצאו מתוך המאחזים ויעלו לעמדות תצפית וירי במקביל ליציאה לפשיטות (שלב 2 בתרשים 3) בתזמון שייצור את האפקטים הרצויים. למשל, אם רוצים לגרות את האויב כדי שיחשוף את עמדותיו, ניתן להעלות את הטנקים לעמדות לפני הפשיטה, ואילו הכוחות הפושטים ייערכו וימתנינו במדרון אחורי. לאחר מכן הם יפעלו נגד יעדים שאותרה בהם פעילות בעקבות עליית הטנקים לעמדותיהם. במקביל הם יוכלו לפעול גם נגד יעדים שנבחרו מראש (שלב 3

יחידת הריינג'רים במתכונתה הנוכחית הוקמה ב-1941, במהלך מלחמת העולם השנייה. היחידה כוללת שלושה גדודים ומונה בסך הכול כ-2,000 חיילים

נ"ט בשלב א' ושל שריון בשלב ב' - ובכמה תצפיות שיתחילו בתוך זמן קצר לאסוף מודיעין על הכפר. כדי לממש את עקרון האבטחה יש למקם את המאחזים באופן שישלטו גם על צירי הגישה לכפר כדי למנוע מהאויב הזרים תגבורות. לאחר סיום ההתמקמות במאחזים ניתן לפתוח בשלב השני: הוצאת כוחות פשיטה

מאחזים קדמיים חזקים בקרבת הכפר. רצוי שהתקדמות הכוחות אל המאחזים תהיה חשאית. כל מאחז כזה צריך, בשלב הראשון, להיערך להגנה באמצעות התבצרות או התחפרות עמוקה בקרקע (שלב 1 בתרשים 3). מכיוון שכוח השריון הוא חלק מצוות הקרב המשולב הזה, ניתן לשקול הכנסה מאוחרת יותר שלו כדי למנוע את חשיפת המהלך. עם כניסת הטנקים ניתן להכניס גם דחפורים (במסגרת כוח הנדסי) כדי לבצר יותר את המאחזים שבפאתי הכפר. כל מהלך ההיערכות וההכנה של המאחזים הקדמיים צריך להיות מלווה באבטחה היקפית - של מקלעים ושל

תרשים 3: דפ"א ב' - הריינג'רס במרון א-ראס

רינג'רים באפגניסטן | תמרון כאוטי בכמה מאמצים מגדיל את הסיכוי שתגובת האויב תהיה מבולבלת ולא ממוקדת

לעבור לכלל צה"ל. זה חשוב במיוחד על רקע הכוונה להקים עוצבות - כמו האוגדות הקלות - שיפעלו לפי העקרונות הבסיסיים של הרינג'רים: מהירות וניידות.

הערות

1. המאמר הזה נכתב במסגרת סמינר על אתגרי התמרון בצה"ל במסגרת קורס פריס כללי, מחזור ס', תשע"ד. אני מבקש להודות למפקד חטיבת גולני, אל"ם יניב עשור, על הערותיו ולד"ר ענת שטרן מהמרכז ללימודים צבאיים בפר"ם על הנחייתה בכתיבת העבודה.
2. כל הציטוטים בפרק הזה לקוחים מה: Rangers Handbook (http://goo.gl/gurtLi), עמ' 4, 12-19-6.
3. http://goo.gl/UJ4d95
4. http://goo.gl/2t2ilO
5. Mir Bahmanyar, Shadow Warriors: A History of the US Army Rangers, Osprey Publishing, Oxford, 2006, p. 260
6. שם, עמוד 248-254
7. ג'ד שרון, **צבא אחר - יחידות מיוחדות בצבאות העולם**, משרד הביטחון - ההוצאה לאור, 2007, עמ' 40
8. שינוי משימה נקרא בלשון הצבאית האמריקנית FRAGMETARY Order ובקיצור FRAGO.
9. אלישיב שמש, **עוד ניצחון כזה... על רוח הלחימה במלחמת לבנון השנייה**, מודן ומשרד הביטחון - ההוצאה לאור, בן-שמן, עמ' 78
10. קציני הסיוע האווירי אינם ילידי אורגני של הרינג'רים, אלא מסופחים אליהם מיחידות ייעודיות בצבא ארה"ב.
11. שמש, עמ' 94-75

אימוני הרינג'רים נחשבים לקשים ביותר בצבא ארה"ב ונערכים בשטחי אימון שבהם שוררים תנאי מזג אוויר קיצוניים - מהמדבר ועד האזור הארקטי

סיכום

המאפיין המרכזי של הרינג'רים הוא היותם כוח קל ונייד שיכול להילחם בקצב מהיר מאוד. ויש להם עוד מאפיינים חשובים: יכולתם לעבור במהירות בין צורות קרב שונות וממשימה אחת למשימה שונה לחלוטין, שרידות גבוהה ויכולת לפעול באופן עצמאי לאורך זמן בשדה הקרב.

הכוח הקרוב ביותר בצה"ל באופיו לרינג'רים הוא הגדס"רים של חטיבות החי"ר השונות. כמו הרינג'רים, גם הגדס"רים מקבלים את כוח האדם האיכותי ביותר ואת אמצעי הלחימה המתקדמים ביותר. לדעתי, אם הגדס"רים יאמצו את עקרונות הלחימה של הרינג'רים, הם ישיגו קפיצת דרך משמעותית ביכולותיהם.

מהגדס"רים יוכלו עקרונות הלחימה האלה

בתרשים). כדי להבטיח את רציפות הפשיטות צריך ליצור בנק יעדים מתעדכן. כל יציאה של כוחות לפשיטה תהיה תמיד בחיפוי אש.

בעקבות יישומה של הדפ"א הזאת מקבל האויב תמונה לא ברורה של מאמצי התקפה קטנים רבים. הסיכון המרכזי בדפ"א הזאת הוא שקשה יותר להשיג באמצעותה הכרעה שכן היא אינה כוללת טיהור יסודי ושיטתי של היעד. המטרה היא להתיש את האויב באמצעות רצף של תקיפות מהירות ולהביא בסופו של דבר לנסיגתו. המענה לסיכון הזה הוא ניתוח ותכנון יסודיים של המשימות במהלך נוהל הקרב וכן למידה והפקת לקחים בזמן אמת בין גל התקפה אחד למשנהו.

החוזקה של הדפ"א הזאת היא הגמישות שהיא מקנה לפעולה בכל המרחב והמקסום שהיא מאפשרת של הפיקוד מוכוון המשימה. הקושי של האויב להבין את התמרון הכאוטי הזה גבוה יותר בהשוואה לדפ"א א', וזה מגדיל את הסיכוי שהתגובה שלו תהיה מבולבלת ולא ממוקדת. מעל לכול, הדפ"א הזאת מגדילה את הסיכוי שהאויב לא יוכל להתפנות לשיגור רקטות מהמרחב המותקף.